

Rafiq Yusifoglu

Bir yağış yağır ki...

Bir yağış yağır ki, dəli bir yağış,
Xəyalım çırpınır sel-su içində...
Məni ruhlandırır bu iti axış! -
Kaş sevgim olaydı bu sel gücündə!

Uğultu hürküdür uçan quşları,
Az qalır hər yeri sel-su apara.
Sellərə qoşulub axan daşların
Dili də yoxdur ki, haray qopara.

Bir yağış yağır ki, könlündən keçir
Ucundan yapışb göyə çıxasan.
Səyyar buludların qanadlarında
Gedib öz yurduna yiyə çıxasan...

Dalıb xəyallara hey köks ötürdüm,
Göz yaşım yamanca məni göynətdi.
Bu yağış içimdə sevgi bitirdi,
Bu yağış içimdə qeyrət göyərti...

Bu gecə sübhəcən...

Qəlbimə tuşlanan dərd nizə-nizə,
Sarılib yarpağım, solub güllərim.
Nə ata-anama, nə evimizə,
Nə də kəndimizə yetir əllərim.

Bəs qalan ömrümü kimə həsr edim?
Doğma diyarımda qəribəm, qərib.
Bu gecə əriyib sonsuz həsrətim,
Kənddəki evimiz yuxuma girib.

...Yağış qoymurdu ki, alışam, yanam,
Baxırdım buludu biçən işığa.
Evin bir küncündə əyləşib anam,
Yemək yedirdirdi körpə uşağa...

Döyürdü buludu şimşək qamçılar,
Sanki ölüm-dirim savaşı idi...
Evimiz damırdı,
axan damcılar,
nigaran ruhların göz yaşı idi...

Şimşək oynayırdı bulud içində,
Külək işarırdı kül altı közü.
Dağlar dayanmışdı sükut içində,
Pəyhanın, Qısrığın dolmuşdu gözü...

Kimsə eşitməsin qoy ahlaramı,
Ruhuma şəfəqlər səpirdi Allah.
Ot basan cığırılar ayaqlarımı
Necə qucaqlayıb öpürdü, Allah!

Bu yerdə kəsək də, daş da doğmadı,
Burda ətir saçır qaratikan da.
Bu yerdə payız da, qış da doğmadı,
İnsan darıxarmı doğma məkanda?!

Yaxına gəlmişdi sanki uzaqlar,
Mən Qızıl qayadan durub baxanda.
Ətirli yamaclar, sərin bulaqlar
Bizi darıxmağa qoymaz bir an da.

Yad deyil sübhəcən ulayan qurd da,
Gül tək bu torpaqda bitsəm, solmaram.
Bu doğma məkanda, bu doğma yurdda,
Yüz il tək yaşasam tənha qalmaram...

...Yuxudan durmuşam, gözlərim şişib,
Ağac tək kök atıb, rişələnmişəm.
Xatirə közləri içinə düşüb,
Bu gecə sübhəcən pörşələnmişəm...

Əsl yaşamalı gün indi gəldi

Aldanma buludsuz göylərə baxıb,
Leysan qabaqdadı, sel qabaqdadı.
Hər şeyi önünə qatıb aparan
Tufan qabaqdadı, yel qabaqdadı.

Neçə gədiklərdən ötəcək yolun,
Uzanıb Şuşaya gedəcək yolun,
Sanma ki, səhrada bitəcək yolun,
Çəmən qabaqdadı, çöl qabaqdadı.

Yoluna göz dikib nə qədər səhər,
Kim ki, inadcıdır, onundur zəfər!
Çaya qovuşmaqla tükənmir səfər,
Ümman qabaqdadı, göl qabaqdadı.

Sirdaşın sansan da kədəri, qəmi,
Gün altı bərq vurur gözünün nəmi,
Bəmdə oxuyursan hələ nəgməni,
Qayalar titrədən zil qabaqdadı.

Ötür bülbül kimi könlünün sazı,
Çırağban qəlbində gecələr azıb,
Tanrı qismətinə qönçələr yazıb,
Hələ pardaqlayan gül qabaqdadı.

İman indi gəldi, din indi gəldi!
Ölmüş ümidlərim dirildi gəldi!
Əsl yaşamalı gün indi gəldi,
Hələ neçə-neçə il qabaqdadı...

Bir dəli sevdadır ömrün mənası

Sən mənə zəng etdin, duydum o saat,
Səsinin səsimə ehtiyacı var.
Mənə gəl-gəl dedi yeni bir həyat,
Mizrabın cüt simə ehtiyacı var.

Fərqində deyilsən əsən küləyin,
Təzə bir sevdəylə vurur ürəyin.
Gözündə şəh gülən körpə çıxəyin
Halal bir nəsimə ehtiyacı var.

Gözləri yol çəkir tənha çöllərin,
Buzdan qaymaq tutub suyu göllərin,
Üşüyən əllərin, qırov tellərin
Qaynar nəfəsimə ehtiyacı var.

Onsuz da məhəbbət baxmayır yaşa,
Haqqındı, sevdalı bir ömür yaşa!
Qəlbim döyünəcək qəlbinlə qoşa,
Köksünün köksümə ehtiyacı var!

Sənin qulluğunda hər an mən hazır...
Min qəlb yamamışam, gülüm, mən azı,
Bir dəli sevdadır ömrün mənası,
Qəlbinin tilsimə ehtiyacı var!...

Yol çəkir sevdiyim qadının gözü

İllərlə üzündən təbəssüm dərdim,
Ürəyim rahatlıq tapdı elə bil.
Bu günə bir qəmli şəklini gördüm,
İçimdə fırtına qopdu elə bil.

Hansı naşı qırıb könül simini? -
Zirvəsi dumanlı dağa dönmüsən.
Kimsə oğurlayıb təbəssümünü,
Meyvəsi dərilmiş bağa dönmüsən!

Köksündən bənövşə dərən busəni
Təşnə dodaqların gözləyə bilmir.
Daha içindəki qəmi, qüssəni
Nurlu təbəssüm də gizləyə bilmir.

Bir kiçik ürəyə bir aləm sığır,
Qaynar nəfəsini ətir bilirəm.
Sənin gözlərindən başlayan cıgır
Mənim gözlərimdə bitir, bilirəm...

Bu gecə sübhəcən qəlbim ağrıyıb,
Çiçək duyğularım düşüb sazağa.
Hər baxışları biçib, doğrayıb,
Sənin baxışların baxır uzağa...

Oyattın kül altı uyuyan közü,
Həsrət alovunda mən də yanmışam.
Yol çəkir sevdiyim qadının gözü,
Yolun son ucunda mən dayanmışam...

Bənövşə duyğular

Mənə göndərilən bir qom bənövşə
Qəlbimi köklədi yaz havasına.
Dilimdə xoş sözlər qönçə bağlayıb,
Qulaq as könlümün yaz avazına!

Az qalır içimdə sellər oyana,
Sevgidən, heyrətdən gözlərim dolub.
Hər məni görəndə od tutub yanan,
Közərən yanağın dan yerim olub.

Dolub ciyərimə bənövşə ətri,
Dilimin ucunda əsir sözlərim.
Məni sevən, duyan çiçəkdən ötrü
Yağış əsirgəməz bulud gözlərim...

Alım qadasını alın yazımın! -
Könlümün kükrəyən seli sən oldun!
Bəlkə də gecikən sevgi yazımın
Bənövşə qoxulu gülü sən oldun?!

Gözləri dikilib aya, günəşə,
Gör şair nələrə ümid bəsləyir?!
Köksündən boylanan bir cüt bənövşə,
Məni bir əbədi yazıya səsləyir!

Şəhid, şəhid balası və Azərbaycan bayrağı

İki gün bundan qabaq televiziya da torpaqlarımız uğrunda döyüşlərdə həlak olan ekipaj komandiri, kapitan Nəcməddin Savalanovun dəfn mərasimindən hazırlanan süjet verirdilər. Onun körpə qızının atasının məzarı başında mənim "Üçrəngli bayraq" şerimi söyləməsi həminəni ağılatdı. Ekranın bu üzündə mən də göz yaşlarımı saxlaya bilmədim...

Üçrəngli bayrağım
göyqurşağı kimi şəfəq saçır,
onun rəngləri
heç zaman deyil solası.
Bayrağımın altında
şəhid uyuyur,
Bayrağımın üstündə
"Üçrəngli bayraq" şerini
oxuyur şəhid balası...
İntiqam almaq istəyi
onlara rahatlıq vermir,
Nə mürgüləyə,
nə yata bilirlər. -
Şəhid oğullarımız
bayrağa bükülüb
dəfn olunduğundan,
şəhid övladları
bayrağı özlərinə
ata bilirlər...
Bəsdə uyuduğumuz,
İlin-günün bu vədəsində
bu nə mürgüdü,
bu nə yuxudu?
Bayraqları dalğalandıran
küləklər deyil,
şəhidlərin intiqama səsləyən
ruhudu...

